

عنوان مقاله:

سنجش سازگاری کاربری اراضی براساس مدل GIS_AHP در محله عنصری مشهد

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه ناحیه ای، دوره 11، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

دکتر ابوالفضل مشکینی - دانشگاه تربیت مدرس

محسن حاصل طلب - دانشگاه تربیت مدرس

دکتر مهدی پورطاهری - دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در برنامه ریزی شهری تحلیل چگونگی قرارگیری کاربری های مختلف در کنار هم اهمیت اساسی دارد. تاثیرات مثبت و منفی که کاربری های مجاور بر روی هم دارند، باعث سازگاری یا ناسازگاری آن ها در کنار یکدیگر می شود، که ممکن است در مواقعی باعث پایین آمدن سطح کیفیت زندگی و کاهش کارایی کاربری های مختلف گردد. در محله عنصری مشهد تقابل شهر زائر و شهر مجاور باعث تغییرات در کاربری اراضی، به خصوص در دو دهه گذشته شده است. شناسایی تغییرات و ارزیابی نوع سازگاری آن ها در جهت هدایت برنامه ریزی این محله به سوی توسعه پایدار، هدف این پژوهش می باشد. روش تحقیق حاضر از نوع توصیفی-تحلیلی و از شاخه میدانی می باشد، به طوری که تغییرات کاربری اراضی محله عنصری به صورت میدانی برداشت شده، سپس با استفاده از مدل تلفیقی ماتریس سازگاری و AHP به ارزیابی نحوه سازگاری اراضی وضع موجود در قالب نقشه های GIS پرداخته و نقشه نهایی خروجی این مدل ارائه شده است. در نهایت نتایج حاصل، نشان از تغییرات گسترده کاربری مسکونی به سایر کاربری ها از جمله اقامتی و مذهبی دارد. همچنین عدم سازگاری اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی کاربری های ایجاد شده با سایر کاربری های مسکونی محله مشهود است.

کلمات کلیدی:

گردشگری مذهبی، تغییرات کاربری اراضی، سازگاری کاربری اراضی، مدل تلفیقی GIS-AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1353516>

